

Històries del PORT

El metaner

A l'inici dels anys cinquanta del segle XX es van començar a transportar gasos per via marítima. En un inici els vaixells es carregaven de propà o butà líquids amb un sistema de manteniment de pressió i refredament. A partir dels seixanta, però, els metaners van establir les bases del transport marítim de gasos amb un complex sistema de refrigeració. A l'interior d'un conjunt de cúpules, que sobresurten a la coberta, es manté el metà a -160 graus, temperatura a la qual el gas esdevé líquid i redueix el seu volum a escala 660:1.

FONS CARLOS DE ANGULO / AUTORITAT PORTUÀRIA DE BARCELONA

El talús

Tot i que sonen similar, no s'ha de confondre el talòs, un tros de fusta gruixut i mal conformat (d'aquí que s'anomeni així algú obtús o capaç de poc enteniment) amb el talús. Aquest segon és un accident geogràfic consistent en un pendent submarí que separa la plataforma continental dels fons oceànics mitjans.

Un espai guanyat al mar

La màgia de la Barceloneta no passa desapercebuda per als milers de turistes que visiten la Ciutat Comtal cada any. Nascut entre els molls i la platja, aquest barri representa l'essència marinera de Barcelona. La seva història està íntimament lligada a la del port, començant per la mateixa formació del sòl. L'illot de Maians, que es trobava a uns cent metres de la línia de costa, es va acabar unint a la ciutat gràcies a la construcció del primer dic portuari al segle XV. Any rere any, els sediments sorrenys van anar creant un sòl ferm, fins que no hi va haver separació entre l'illa i la ciutat.

No va ser fins a mitjan segle XVIII, però, que la Barceloneta començaria a urbanitzar-se. Després de l'enderrocament de gran part del barri de la Rivera per construir-hi la Ciutatella, l'administració borbònica va decretar un pla per reubicar als veïns afectats a la platja. No obstant això, el poblament va ser molt desordenat i els afectats van buscar allotjament a altres indrets de Barcelona, que

havien quedat deshabitats després del setge i la guerra. No va ser fins al 1753, després de la creació de la junta d'obres del Port, que la Barceloneta va començar a prendre forma de manera ordenada. Els seus primers habitants van ser professionals amb oficis vinculats al mar.

Al llarg del segle XIX, la industrialització va portar els Tallers Nuevo Vulcano (1836), els Tallers Alexander (1849), la Maquinista Terrestre i Marítima (1856) o els Tallers Escuder (1872) al barri. El dinamisme del port, en plena expansió, va repercutir en el creixement de la Barceloneta, cada cop més desenvolupada. La simbiosi entre la infraestructura i el barri va continuar al llarg del segle XX. El 1935, la Barceloneta tenia l'aspecte que es pot veure a la imatge, entre la platja i els molls, amb les instal·lacions del Pont de Servei, l'edifici del Varador Públic, l'Escola de Pesca i l'aduana. Quan a la dècada dels noranta Barcelona es va obrir al litoral i la ciutat va guanyar les platges, la Barceloneta ja feia segles que vivia de cara al mar.